

Dingsdag

den 23 November.

De KOMMISSIE tot het verleenen van onderstand aan de Huisgesinnen van vrijwillig uitgetrokkenne Schutters, te Groningen, adverteert bij deze, dat dezelve op **Maandag**, den 29sten Dezer, van des voormiddaags te 9 uren tot des namiddaags te 1 uur, en van des namiddaags te 2 uren tot des avonds te 8 uren, in een der Vertrekken van het Stadhuis alhier zal vaceren tot de ontvangst der bijdragen ten voormelden einde, over de maand **December** ainstande, alsmede van de nog onbetaald geblevene bijdragen over deze maand **November**.

Een ieder gelieve de goedheid te hebben, om de gedachte betaling op tijd en plaats, als voien, te bewerkstelligen, en deze advertentie, zoo veel mogelijk, algemeen bekend te maken.

Groningen, **Namens de Kommissie**
G. W. H. VAN IMHOFF,
Secretaris.

De GRIFFIER der STATEN van de Provincie Groningen, als hiertoe door H. H. Gedeputeerde Staten geautoriseerd, verwijsst bij deze de belanghebbenden, dat het **Uitruiter- en Uurwajer Voorhuis**, met goedvinden van verre het grootste aantal Trekschippers, van het begin dezer maand af, van den **hoek der Kerkstraat en het Basterdijp** is verplaatst geworden op den **anderen hoek, Noordzijde, in het Huis van den fungerenden Kommissaris van het Voers**, wordende degenen, die verlangen mogten Goederen met de Trekschuiten van Groningen op **Uithuizen en Urum** te verzenden, uitgenoodigd, om dezelve Goederen, tot dat einde, in het laatsgemelde huis van den fung. Kommissaris te laten bezorgen.

Groningen, **De Griffier, voornoemd:**
H. A. SPANDAW,
den 22 November 1830.

PUBLICATIONE
BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen,
Ontvangen hebbende een circulaire van den Heer Gouverneur dezer provincie, daterende den 6 November 1830, no. 20, en gerigt aan de Plaatselijke Bestuuren in deze Provincie, houdende aanschrijving, om in hunne Gemeenten niet onbepoofd te laten, om de geestdrift op te wekken en aan te vuren, om de deelneming aan de volkswapening te bevorderen;

Hebben dienvolgens goedgevonden, onder herinnering aan koninklijke Publicatie van den 9 October 1830, de ingezetenen dezer Stad nogmaals op te wekken, om van hunne zijde de vrijwillige Wapening op alle mogelijke wijzen te bevorderen. De nood, waarin het Vaderland zich in deze oogenblikken bevindt, vordert zulke dringende. Uitstel zou in dezen allerverderfelijker kunnen zijn. In de Belgische gewesten, waar de munitie, opstand en plundering het hoofd hebben gekregen, heerscht niets, dan verwarring en ellende. — Alle bedrijven staan er stil. — Alle handel, werkzaamheid en nering zijn er verdwenen, en de groote volksmenigte bevindt zich zonder arbeid en zonder brood. Wat heeft men, bij den naderenden Winter, niet van benden munitie en plunderaars te dachten, die door honger gedreven, op roof zullen uitgaan en hunne strektoegen tot onze Noordelijke gewesten zullen aanwachten. — Maar op den Vaderlandseken grond door bedrevingen, zullen de heelen Land afgevoerd — en dan, dan is alle toekomstigheid verloren. Maar thans is het nog tijd, hen op de grenzen van ons Vaderland te houden. Daartoe strekt alleen de algemeene wapening. Het doel van dezer is uitsluitend, om onzen geboortegrond, de erve onzer Vaders, te beschermen en te behouden, wat ons dierbaar en heilig is.

Wat kan er nu een iegelijk, in welken stand of in welke betrekking hij dan ook moge geplaatst zijn, hetzij door geldelijke bijdragen, hetzij door zijnen invloed, of waardoor het ook anders zijn moge, nimmer medewerke ter bevordering der algemeene wapening ter verdediging van het lieve Vaderland.

En opdat deze komst ter kennis van een ieder, zal dezelve in de Groninger Courant geplaatst en aangeslagen worden, waar zulks te doen gebruikelijk is.

Gedaan in het Rådshuis te Groningen, den 8 November 1830.
Burgemeester en Wethouders: J. T. VAN IDEKINGE.
De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

OPROEPING
TOT DE
VRIJWILLIGE WERVING,
VOOR DE KORPS VAN HET 4de REGEMENT LIGTE DRAGONDEURS,
VOOR HET VRIJWILLIGE BATALJON ARTILLERIE EN VOOR
DE 17de AFDEELING INFANTERIE.

De ondergeteekende, Kolonel, Plaatselijke Kommandant der Stad Groningen, maakt aan een iegelijk, welke de geschiktheid hebben en genegen zijn, om bij een der bovengenoemde Korpsen, voor den tijd van **zins jaren**, te willen dienen, bekend, dat dezulken zich alsdan des daags, namelijk des morgens van tien tot een uur, en des namiddaags van drie tot vijf uren, kunnen aanmelden bij bovengezegden Plaatselijken Kommandant, en op andere uren en ten allen tijde in het **algemeen Weeshuis**, alwaar de Nederlandsche Vlag voorhangt; moettende daartoe genogene Personen voorzien zijn van de hier na te noemene bewijsschekken, als:

- 1.) Van een paspoort, en
- 2.) Van een certificaat van goed gedrag, afgegeven door de Plaatselijke Bestuur, waar dezelve het laatst hebben gewoond; en
- 3.) Voor degenen, welke niet hebben gediend, 1.) Van een vrijstelling, als aan de Nationale Militie volkomen te hebben voldaan; en
- 2.) Mede van een certificaat, zoo als bij 2.) boven vermeld wordt.

Kunnende bij het wapen van het Regiment Ligte Dragondeurs **twintig guldens** medegeld worden bedongen, bij het wapen der 17de Afdeeling Infanterie **mede twintig guldens**, en bij het Bataljon Vrijwillige Artillerie **tien guldens**; welke gelden bij de inlijving dier Korpsen en na goedkeuring der Chefs daarvan, waar de Depot der Ligte Dragondeurs is te **Bommel**, in **Gelderland**; dat der Artillerie te **Haarlem**, en eindelijk dat der 17de Afd. Infanterie te **Haarlem**.

Verder houdt de ondergeteekende Kolonel zich te zeer overtuigd, dat de gevoelens van liefde voor Koning en Vaderland de bewoners uit de Provincie Groningen en Drenthe niet zullen doen achterblijven, om aan de edele stem van onzen beminden Koning en aan de zoo noodige Wapenheer gehoor te willen geven; daar alle bewijzen daar zijn, dat voor hen, die voor de ware zaak des Vaderlands ten strijde gaan, ook liefderlijke zorg zal worden gedragen; — **DE WAPEN** dat de de kreet, en ook mede daaraan te voldoen zal ons Vaderland geroep kunnen worden, terwijl de beste belooning daarop zal bestaan, van **de Koning en het Vaderland** te worden bezeten.

Groningen den 16 November 1830.

De Kolonel voornoemd:
Gen. v. INNH. v. KNIPHAUSEN.

De ADMINISTRATEUR van 'S RIJKS SCHATKIST in de provincie Groningen, adverteert de daarbij Belanghebbenden, dat van heden af ten Kanton van den Agent van 'S RIJKS Kasser zullen worden betaald de Coupons van de Provinciale Geldleeningen, verschenen 1 November 1830, alsmede de Uitgelote Obligatiën der Negotiatien van f 36,000, f 170,000 en f 200,000, welke stukken alle door de Bonders behoorlijk voor voldaan moeten zijn geteekend.

Groningen, **De Administrateur voornoemd.**
den 15 November 1830. **Bij afwezigheid van denzelfden:**
J. WOLTERS,
Beck.

D U I T S C H L A N D.

M I N I S T E R den 10 November.

De drie Pruisische legerkorpsen, die zich in de Elbe-provincie bevinden, hebben bevel ontvangen tot opvoering van een reserve, die uit hunne Infanterie afgevoerd zal worden op 70,000 man brengen. Het hoofdkwartier van den Pruisischen Generaal **Weyrich** is dicht bij de Gelderse grenzen verlegd geworden, en ook een artillerie-park van 40 veldstukken is aldaar bijeen getrokken.

G R O O T - B R I T T A N J E.

L O N D O N den 17 November.

Zaterdag zijn de heeren **Cortwrigt** en **Arden** tamelijk onverwacht uit Brussel aangekomen. Zij hebben terstond een bijkomst gehad met de vijf gewestelingen, welke ook de Nederlandsche gezant **Falk** en de minister **Wellington** hebben bijgewoond. — Volgens een onzer bladen, moet de genoemde Nederlandsche gezant gisteren weder depeches van zijn gouvernement hebben opvangen. Tevens verzekert hetzelfde, dat de Koning alhier wenst, om, bij een scheiding van België, zoo mogelijk, Antwerpen te behouden, doch dat men moet, dat deze moeilijkheid zal kunnen worden overwonnen; — dat men echter aan den anderen kant verzekert, dat de eischen der Belgen zeer onredelijk zijn, maar dat men niet geleest, dat er iets, immers wat het Nederlandsch gouvernement betreft, is gebeurd, 'twelk een einde zoude kunnen maken aan de Londensche conferentie, ten ware dit een gevolg mogt zijn van de verwacht werdende verandering van het ministerie.

N E D E R L A N D E N.

B R U S S E L den 16 November.

De Potter heeft zijne demissie als lid des provisionelen gouvernements ingediend, en daartoe den volgende brief aan het nationale Congres gezonden:

M i j n e H e e r e n !

Op de ake, bij welke mijne vroegere ambtgenooten u gisteren hunne demissie als leden van het Belgische provisionele gouvernement indielden, bemerkte gij mijnen naam niet.

Gij zult de redenen daarvan vinden uit nevensgezonden brief aan de heeren **de Merode, Rogier, Hoogvorst, Gendebien, Jolly, de Coppin**, enz., als gewaarde leden van het provisionel gouvernement, bij welke ik aan die heeren mijn beslist mededeel, om uit de regering te treden.

Ook u, mijne heeren! moende ik dit te moeten berispen. Alvorens dezen brief te zindigen, neem ik de vrijheid u te bevelen, hoe zeer hun nog besluit ter regerings-onthouding mij verbaasd heeft; een besluit, dat in naam van een geheel lichaam door eenige leden, van dat lichaam is ingediend en niet door allen ondertekend geworden, en dit, zonder een verklaring te verlangen omtrent de beweegredenen, die zowel door de ondertekening des eenen, als door de weigering of gemis van ondertekening des anderen, zijn veroorzaakt geworden.

Ontvangt, mijne heeren! mijnen opdragten wensch voor den spoedigen en volkomen gelukkigen uitslag uwer gewichtige werkzaamheden, namelijk, voor het welzijn en den voorspoed van ons land, en de verzekering mijner diepe hoogachting.

Brussel den 13 November.

De Potter.

Brief van de Potter aan het Provisionele Gouvernement.

M i j n e H e e r e n !

Sedert verscheidene dagen raadplegen wij over de door het provisionele gouvernement aan het nationale Congres in te leveren regerings-onthouding. Gij waart zeker daarvan, ziedt gij, dat dezelve zou bevestigd worden, en wildet door uw aanbod, om uit het bewind te treden, aan het Congres en het land een bewijs uwer belangeloosheid geven.

Onder andere zware aanwijzingen, beschuldigt gij mij van eerezucht, omdat het, gelijk gij beweerd, scheen, alsof ik ook tegen den wil van de vertegenwoordigers der natie de magt zou willen behouden.

Gij hebt u bedrogen, mijne heeren! en ik bewijs zulks beden op mijn manier, dat is, door werkelijk mijn demissie te nemen.

Mijne beweegredenen hiertoe zijn, dat ik het nationale Congres als een bepaald ingesteld lichaam beschouw; dat door het provisionele gouvernement uitsluitend is benoemd, om onze nieuwe maatschappelijke orde van zaken te grondvesten en de eidelijke magt vast te stellen, waardoor België's lot zal geleid worden. Het provisionele gouvernement was, volgens mijn gedachten, een magt, welke, naar mijn oordeel, het Congres voortafging, geheel van het Congres was afgescheiden en noodwendiglijk neutraal stond tusschen het volk en de nationale vertegenwoordiging; een magt, die in deze hoedanigheid zelve het Congres had bijeengeroepen, volgens een wijze, door het volk bepaald, en waarvan het daaraan van het Congres het gevolg was; kortom een magt, wier pligt het was, de verordeningen van de meerderheid dezer vergaderingen ten uitvoer te brengen, edoch zich altijd daarvan geheel afgescheiden houdende. Er was een magt, die ongeschonden had moeten blijven, totdat het definitieve gezag voor haar ware in de plaats getreden; want dan, en alleen dan, hield haar werkring op, en dat met volle regt. Zoo dikwerf een regerende vergadering alleen voor de minderheid besluit, is voor deze, indien zij slechts naar buiten en in de volksmassa ondersteuning zoeken wil, niets gemakkelijker, dan deze meerderheid en met haar de vergadering zelve om verre te werpen. Van dat oogenblik af aan neemt een revolutie, een vreeselijke revolutie eenen aanvang; zij doorloopt al de trappen der anarchie; zij sleept despotismus en, hetgene nog veel erger is, een contra-revolutie na zich.

Deze nu is de geschiedenis der nationale conventie in Frankrijk, die van het Fransche Keizerrijk, en van de herstelling der Bourbons. Ik wenschte, dat het niet die van België ware. Als medelid van het centrale comité voelde ik mij verplicht, om een gematigd gezag op het Congres uit te oefenen, het Congres tegen het Congres zelf te verdedigen.

Dit zijn, mijne heeren! gelijk u bekend is, de hoofdredenen, welke ik u voorhield, om u van eenen mislag af te houden, die mij onherstelbaar toescheen, en die ons het Vaderland mischien, maar de geschiedenis zeker eenmaal zal te last leggen.

Gij hebt gemeend, uwe posten te moeten verlaten; ik beklaag mij niet daarover, maar laat de verantwoording van uw besluit aan u zelve.

Ziet hier dan mijn voornemen, het is onherroepelijk. Ik oarving mijn laatste brief niet van het nationale Congres; ik vermocht en kon denzelfden dus ook niet in dezelfde handen nederleggen. Deze laatste brief is, zoo het mij voorkomt, van dat oogenblik af, waarin gij, door uwe afstreding, alle geregeld en ongeregelde magt aan het Congres hebt overgeleverd, van nul en garnier waarde geworden.

Ontvangt mijn demissie en de verzekering mijner bijzondere achting.

Brussel den 13 November.

De Potter.

GRAVENHAGEN den 18 November.

Het ontwerp van wet op de nationale militie, 'twelk in de voorlaaste

zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal is ingekomen, houdt hoofdzakelijk in: Dat de ligting der nationale militie over het jaar 1831 wordt bepaald op één man van de 300 zielen, gerekend naar de bevolking, zoo als die op 1° Januarij 1829 is vastgesteld; dat de inschrijving voor de ligting van 1831 een' aanvang zal nemen vóór den 1 December eerstkomende; dat alle ingezetenen, geboren in het jaar 1812, vóór den 20 dier maand moeten worden ingeschreven en de sluiting der registers op den 28 daaraanvolgende zal plaats hebben. Verder wordt bepaald, dat de aflevering der manschappen geheel afgeloopen moet zijn, de eerste vóór den 20 Januarij, de tweede vóór den 15 Maart, en de derde vóór den 1 April; dat plaatsvervanging en nommervwisseling wordt toegelaten, en de redenen van vrijstelling dezelve zijn als bij de bestaande wet, welke mede toepasselijk zijn op degenen of de broeders dergenen, die deel maken van de mobiele schutterijen, alsmede degenen of de broeders dergenen, die zich in werkelijke dienst bevinden bij zoodanige onder 's Konings toestemming opgerigte korpsen, welke als een deel van het leger van den Staat te beschouwen zijn.

— Z. M. heeft, bij besluit van den 26 October jl., nopens het te genieten bedrag der belooning voor ontvangers, die zich onder behoorlijke vergunning in militaire dienst begeven, of met het mobiele gedeelte der schutterij uittrekken, bepaald, dat zoodanige ontvangers in het volle genot der belooningen, alsmede van de bureau- of kantoor-gelden, aan die posten verbonden, zullen blijven, mits dat zij, gedurende die afwezenheid, ten gevolge der administratie, waaronder zij behouden, voor hunne rekening en ter hunner verantwoording, in de waarneming van hunne betrekkingen voorzien.

Nog is, bij besluit van den 5 September jl., is door Z. M. bepaald geworden, dat, in geval de leden der schutterijen, door het vertrek der militaire garnizoenen, of uit eenigen anderen hoofde, op last der hietoe bevoegde autoriteiten, in de verplichting mogten komen, om wachten van 24 uren waar te nemen, de zelfde voorloopig, voor zoo ver zij zulks mogten verlangen, voor elke zoodanige wacht, op de volgende wijze zullen worden schadeloos gesteld, te weten: Een onderofficier f 1,00; een korporaal f 0,60; een tamboer of schutter f 0,50; dat, wanneer de schutterijen met eenige diensten buiten de gemeente belast worden, in de 24 uren, welke de officieren en manschappen van hunne vaste woonplaatsen afwezig zijn, dagelijks, het gedeelte van den dag gerekend voor het geheel, ingelijks voor zoo ver zij zulks mogten verlangen, aan hen, van 's Rijks wege, als schadeloosstelling zullen worden gegeven, aan een' hoofdofficier f 3,00; aan een' Kapitein of luitenant f 2,00; aan een' onder-officier f 1,20; aan een' korporaal f 1,00; aan een' tamboer of schutter f 0,75. De betaling zal geschieden uit de fondsen van het Departement van Oorlog.

— De stad Brussel is genoodzaakt geworden eene leening te openen, daar de zelfde niet langer uit hare gewone inkomsten kon voorzien in de buitengewone uitgaven, welke zij in de tegenwoordige omstandigheden moet doen, bestaande, alleen om de lediglopende arbeidslieden bezig te houden, in de som van twee entwintig duizend gulden elke week.

Van den 19den. Met de heden morgen ontvangen Engelsche berigten, van den 16den, bekomen wij de tijding, welke reeds gisteren avond alhier in omloop was, dat eene verandering in het Britsche ministerie heeft plaats gehad. De hertog van Wellington en al de leden van het bestuur hebben aan den Koning hun ontslag aangeboden, en Z. M. heeft hetzelfde aangenomen. De hertog heeft hiervan aan het Hoogerhuis, in deszelfs zitting van den 15den, kennis gegeven; de heer Peel heeft zulks dien eigen avond bij de Gemeenten gedaan.

Hunne opvolgers zijn nog niet bekend. Iarusschen verneemt men, dat Zijne Britsche Majesteit hieromtrent den raad van graaf Grey en van den markies van Lansdowne, beide behoord hebbende tot de hevigste tegenstanders van den hertog van Wellington, heeft ingerdepen.

Zoolang het ministerie niet is zamengesteld, kan men over deszelfs aard en strekking niet oordeelen. Het laat zich intusschen voorzien, dat hetzelfde uit de partij der Whigs zal bestaan. De gevolgen voor de buitenlandsche aangelegenheden kunnen bezwaarlijk vooraf worden bepaald, doch, wat ons Vaderland in het bijzonder betreft, mag men vermoeden, dat het stelsel van non-interventie, hetwelk reeds door den hertog van Wellington, ofschoon misschien met eenigen tegenzin, werd aangekleefd, thans, na de verandering van het ministerie, meerdere kracht zal bekomen, en het is te vreezen, dat de geest van revolutie, onder het nieuw ministerie, minder tegenstand zal vinden.

Ten gevolge deser gewichtige gebeurtenis, heeft de heer Brougham zijn aangekondigd verbrakel, nopens de parlements hervorming, tot den 25 November uitgesteld.

— Het onderstaande stuk is ons van eene goede hand uit 's Hertogenbosch toegezonden. Wij achten hetzelfde gewigtig, om te doen zien, op welke krachtdadige wijs de opperbevelhebber van het mobiele leger, den luitenant-generaal van Geen, voortgaat, met de onschendbaarheid van ons slowd grondgebied te handhaven, de rust in hetzelfde te behouden, de goeden te bekomen, maar ook de kwaadwilligen, met den meesten nadruk, die straffen op te leggen, die verdraders verdienen, welke zich den naam van Noord-Nederlanders onwaardig maken.

BREDA den 16 November.

Sedert ik het opperbevel over het mobiele leger op mij heb genomen, heb ik bespeurd, dat in de provincie Noordbrabant bij vele inwoners ten platten lande een zeer slechte geest heerscht, en daarvan hebben mij zoo wel de hulp, welke zij bij twee gelegenheden aan de muitelingen hebben verleend, als de vele gedeserteerde miliciens, uit deze provincie herkomstig, maar al te duidelijke blijken opgeleverd. Belast met de dekking van Noordbrabant, zal ik deszelfs vreedzame oewoners uit al mijne magt voor de rampen des oorlogs behoeden, hen tegen de invallen en strooperijen der vijandelijke rooverbenden beschermen, en te gelijk zorgen, dat hun door mijne eigene soldaten geen overlast worde aangedaan, doch daarentegen is het mijn onveranderlijk voornemen, de herbating van trouw welooze daden voorbeeldig te straffen, en ik eisch, dat de bewoners van de dorpen van Noordbrabant de muitelingen niet alleen niet behulpzaam zijn, maar zelfs, volgens hunnen plicht als 's Konings onderdanen, onze troepen waarschuwen, zoodra zij van de nadering onzer vijanden kennis dragen; terwijl ik plegtig kan verzekeren, dat bij de overrompeling van eenig dorp, of bij welke gelegenheid het ook zij, die huizen, waaruit op onze patrouilles of posten geëchooten wordt, of die de muitelingen vrijwillig eene schuilplaats verleenen, of wier bewoners in het minste de zaak onzer vijanden bevorderen, in de asch zullen worden gelegd en derzelver eigenaren gevatkelijk weggevoerd; eene straf, welke mij zoo noodzakelijk voorkomt, dat ik geene moeite te groot zal achten, om de schuldigen uit te vinden en in het dorp terug te komen, al kon zulks niet anders, dan door het met geschut plat te schieten. Daar ik niet gaarne in de noodzakelijkheid zou willen zijn, om tot dusdanige strenge maatregelen mijne toevlugt te nemen, verzoek ik U, Mijn Heer de Gouverneur, wel de goedheid te willen hebben, de inwoners Uwer provincie met mijne voornemens bekend te maken, en hen door Uwer Excellenties waarschuwingen van alle aanslagen tegen 's Konings troepen af te schrikken. Het zou mij gepast voorkomen, de Burge-meesters der dorpen en andere ambtenaren ten platten lande, van wie men met regt kan verwachten, dat zij in de tegenwoordige omstandigheden al hunnen invloed tot handhaving van 's Konings gezag aanwenden, de noodzakelijkheid voor oogen te houden, om hunne gemeenten tot haren plicht te vermanen, en te gelijk de gedeserteerde miliciens, waarvan ik in het begin mijner missive gesproken heb, aan te zetten, zich weder ten spoedigste bij hunne korpsen te vervoege, ten einde nog bij tijds het lot te ontwijken, dat hun te beurt zou vallen, indien zij het ongeluk hadden in handen onzer troepen te geraken.

Door aan dit verzoek te voldoen, zal Uwe Excellentie mij zeer verplichten, en te gelijk aan Uwe provincie groote onheilen besparen.

De Luitenant-Generaal, kommanderende het mobiele leger,
(was get.) VAN GEEN.

Aan Zijne Excellentie den Heer Gouverneur der Provincie Noordbrabant.

Ten gevolge van deze aanschrijving, heeft de heer gouverneur van Noordbrabant den 17den eene Waarschuwing aan de ingezetenen dier provincie gedaan, waarin hij dezelve met den hoofdzakelijken inhoud van bovenstaand stuk bekend maakt, en hen nadrukkelijk vermaant, van zich daar naar te gedragen; zullende zij, die in eenig opzigt daar tegen misdoen, dien overeenkomstig worden gestraft; terwijl de heer gouverneur verder alle autoriteiten en ambtenaren uitnoodigt, om ter bevordering daarvan hunnen invloed aan te wenden.

— Er schijnt thans plan te zijn, om Noordbrabant van de zijde van Limburg te dekken en de gemeenschap met Maastricht te herstellen. Te dien einde is een korps, sterk tusschen de vijf- en zesduizend man, bestaande uit infanterie,

cavalerie en artillerie, onder het bevel van den hertog van Saksen-Weimar, van den kant van Breda opgebroken, hetwelk den 17den te Tilburg is aangekomen.

— De wet, betreffende de leening, en einde in 's Rijks geldelijke buitengewone behoeften te voorzien, is heden middag aangenomen met 47 stemmen tegen 3, zijnde die van de heeren Cats, van Sytzama en van Randwyck.

— Volgens berigten van personen, uit Venlo gekomen, zoude de overgelopen Generaal Daine den 13 November van daar naar Maastricht zijn opgetrokken met eene magt, die uit ruim 1000 man schijnt te bestaan. Een gedeelte daarvan is uit overgelopen soldaten zamengesteld, die over hunne oude montering kielen dragen. Daine zelf is mede in eene kiel gekleed, heeft een' langen baard, en draagt eene jakobijnemuts met een' gouden kwast, en een gordel met pistolen. Onder zijne onderhoorigen heerscht weinig krijgstuicht. Men heeft hen te Venlo willen kazerneren; doch zij hebben dit geweigerd, zeggende, dat zij zich daartoe niet hadden verbonden. Zij zijn dan ook weder op marsch gegaan, zonder ergens de minste betaling te doen, hunne schuldeischers afschepende met den troost, dat de Generaal wel voor die betaling zoude zorgen.

Voorts zijn ons ter hand gekomen vijf gedrukte proclamatiën, allen van den 12 November, en in den loop van dien dag door Daine, die zich Opperbevelhebber van het leger der Maas noemt, te Venlo bekend gemaakt.

In het eerste dier stukken betuigt hij aan de bevelhebbers en soldaten van zijn leger zijne erkentelijkheid over de wonderen van dapperheid (!), die zij den vorigen dag verrigt hebben, hen tevens aanmanende, om hunne vanden niet te verlaten, dan na de verovering van al de steden, die nog onder den last der dwingelandij nauchten.

Het tweede stuk strekt, om ook de dappere bewoners van Venlo dank te zeggen voor de overwinning van den vorigen dag, door hunne medewerking, of hunne onbeschaamde en lafhartige onderdrukkers behaald? Een goede behandeling der gekwetsten wordt daarin aanbevolen, en het stuk eindigt, zoo wel als het vorige, met de woorden: Leven de Belgen! Leve de vrijheid!

De derde en vierde proclamatiën eindigen niet met dezen uitroep, en houden in, dat eenige ingezetenen zich in de kazernen van dekens, lakens, matrassen en dergelijke voorwerpen, aan de stad Venlo toebehoorende, hebben meene gemaakt; dat deze voorwerpen dadelijk terug moeten worden gegeven; dat de goede ingezetenen de houders daarvan behooren aan te klagen; en dat deze geregeld vervolg zullen worden. Voorts wordt daarin gezegd, dat er een zeer groot aantal wapenen en kleedingstukken den vorigen dag op den vijand veroverd zijn, en dat ook deze dadelijk moeten worden terug gegeven, opdat het voorloopig Bestuur te gemakkelijker eene burgerwacht voor de provincie zoude kunnen regelen.

Eindelijk wordt in het vijfde stuk gezegd, dat de ambtenaren te Venlo, die tot de nieuwe orde van zaken toetreden, bij voorraad in dienst kunnen blijven. Behalve deze stukken, moet er nog een zesde bestaan, waarbij de Generaal Daine, die zoo veel lof toezwaait aan hen, welke hij gelijktijdig als roovers en verheersers van gestolene goederen doet kennen, dezelve waarschuwt, dat er vermoedens bestaan, volgens welke zich Hollandsche soldaten uit Maastricht in kiel verkleeden, om op kondschap uit te gaan, met last, zoodanige lieden dadelijk als verspieters gevangen te nemen en te doen doodschieten. Met even veel regt zoude men kunnen vragen, wat aan Daine behoorde gedaan te worden, indien de Hollandsche soldaten hem eens, in eene blaauwe kiel gekleed, in handen kregen?

Van den 20sten. Bij besluit van eergisteren heeft Z. M. bepaald, dat de Gouden en Zilveren Werken, welke de keurteekenen voeren, in de Zuidelijke Provincien gebruikelijk, van een bijzonder onderscheidingsteeken zullen worden voorzien.

— Overmorgen zal het derde gedeelte der uittrekkende schutters van hier vertrekken.

— Onder de nieuw benoemde ridders onderscheidt men met genoegen den Luit.-Kolonel Evers, kommanderende het 1ste bataljon jagers: Z. Ed. is een der meest onderscheidene officieren van de armee; geboortig van de provincie Groningen trad hij in 1806 als Granadier bij de garde van Koning Lodewijk in dienst. Door heldenmoed bekwam hij eene spoedige bevordering, en onderscheidde zich voornamelijk in Spanje, waar hij als Kapitein der oude garde met 100 man in een dorp post vatte; aldaar ingesloten door 600 man infanterie en 200 man cavalerie hield hij zich vierentwintig uren staande, en maakte toen eene zoodanige strijde, dat zelfs de gekwetsten werden medegevoerd; hij werd hiervoor tot officier van het Legioen van Eer benoemd. Bij het uitbarsten der onlusten te Brussel, bevond deze verdienstvolle officier zich aldaar, doch niet met het kommando belast.

— Alle Belgen, tot den ouderdom van vijftig jaren inclus, worden opgeroepen voor de garde nationale. Onze schutterlijke dienst vonden zij te zwaar; thans vordert men tienmaal meer, maar men vordert het uit naam der vrijheid, en de woord alleen begoochelt geheel de smalle gemeente.

— De heer d'Osy, afgevaardigde van Antwerpen bij het nationaal Congres, een Rotterdammer van geboorte. Uit aanmerking echter, dat hij langen tijd in België gewoond heeft, is het der vergadering voorgekomen hem te moeten verlaten; en op dit oogenblik zit alzo een Hollander in den raad der muiters, de verraadt Koning en Vaderland.

— Men heeft opgemerkt, dat er op de tribunes van het vrije Belgische volk schildwachten geplaatst zijn. Onder het despotisme van Oranje, zegt de Courrier, had dat geen plaats.

— De Belgische journaals zeggen, dat het hoofd van den generaal Daine door de Hollandsche regering op prijs gesteld is. Wij weten daar niets van: dit alleen is zeker, dat hij bij koninklijk besluit verklaard is deserteur te wezen, als zoodanig uit de kaders van het leger moet worden doorgehaald. Gebeurt het nu, dat Daine in Hollandsche handen kwam, dan spreekt het van zelf, dat hij overeenkomstig de krijgswetten, de straf van den kogel te wachten heeft.

— De bekende Bartels, met eene zending van het provisioneel bestuur belast is naar Frankrijk op reis.

— Volgens eenen brief uit Maastricht, van den 16 dezer, werd aldus stellig verhaald, dat een aantal mijnwerkers in de provincie Luik de Oranje kleuren had opgestoken en velen dezelve openlijk droegen.

— In Frankrijk heeft ook weder eene verandering in het ministerie plaats gehad. Uit Parijs deelt men, in dato den 15 November, deswege het volgende mede.

„De generaal Gérard (Zwager van de Celles) heeft van den Koning zijn ontslag als minister van oorlog ontvangen. De nieuwe minister is als nog niet bekend.

„In den nacht van den 10 op den 11 dezer heeft men uit het kruidmagazijn op de boulevard l'Hôpital 4000 ponden buskruid gestolen. Daar voor een troon 2 gros benoodigd is, kan men van een pond 64 patronen, en van 4000 ponden 256,000 patronen vervaardigen.

„Op bevel van ons gouvernement, zullen alle Spaansche uitgewekenen en Bouiges worden verzonden. Van een' tweeden inval in Spanje schijnt dus voortwaars niets te zullen komen.”

AMSTERDAM den 19 November.

Te Rotterdam zijn alle Stoombooten in rekwestie gesteld, om Zwitsersche troepen van Keulen af te halen.

In Amsterdam heeft, zoover men tot heden uit de bekend gemaakte opgaven kan opmaken, de vaderlandslievende weldadigheid onzer stadgenooten, tot ondersteuning van de huisgezinnen der uittrekkende Schutters, zoo in kontant als in eenige voorwerpen van goud en zilver, reeds bijeengebragt de aanzienlijke som van omtrent f 78,000; terwijl daarenboven nog ingeteekend is voor een bijdrage van bijna f 5,500 maandelijks. — Ten behoeve der gekwetste Belgen heeft er in Brussel dezer dagen eene kollekte plaats gehad, die de belangenrijke som van één HONDERD TWEEENTWINTIG GULDEN heeft opgebracht!

BREDA den 19 November.

West-Wezel is weder door 800 muitelingen bezet. Sommige derzelven hebben zich op nieuw te Groot- en Klein-Zundert vertoond, doch zijn, na een' wantrouwen te hebben gevorderd, teruggetrokken.

Dagelijks ontvangt men in het kasteel van Antwerpen toevoer van hout, en vervaardiging van nog meer bomvrije gebouwen. Niets toont eene ontruiming van de stad, en zelfs moet de bevelhebber, generaal Chassé, de bezetting, die steeds met de besten geest bezield is, bij dagorder hebben aangekondigd, dat zij rekenden op den winter op het kasteel te zullen doorbrengen.

— Men verneemt, dat de muitelingen de bezittingen van den generaal van Ouden te Namen in beslag hebben genomen.

— Onze mobiele armee is thans in twee kolommen verdeeld, waarvan de eene naar den kant van de provincie Antwerpen, en de andere naar den kant der provincie Limburg onzen bodem dekken en beschermen zal. Laatsgemelde koning, onder bevel van den hertog van Saksen-Weimar, had gisteren haar hoofd-
kwartier te Tilburg.

Bij de Belgische troepen is werkelijk een wapenstilstand voor 3 maanden afgevaardigd. Hier weet men daar niets van. Men kan zich dit niet verklaren, en men vraagt elkander: waarom blijft het gouvernement eene soort van geheimhouding in acht nemen? waarom handelt het tegen over de Hollandsche natie, die thans daarop zoo veel aanspraak heeft, niet met openhartigheid in zaken, waarbij deelve zooveel belang heeft? waarom verklaart het ook niet ronduit, dat België niet meer tot het Koninkrijk der Nederlanden behoort? of zou het ook nog in het geheim eenige hoop voeden, om België op de eene of de andere wijze nog wederom aan de kroon van Holland te hechten? Niet alleen dat zulks geheel en al zou strijden met de belangen en de wenschen van Noord-Nederland; maar ook, zoolang de scheiding niet plegtig van onzen kant verklaard is, zoolang zou men België als tot ons Koninkrijk behorende beschouwen, en gevolgelyk ook kunnen, dat men onze schutters, die, en volgens de grondwet, en volgens de wet op de schutterij, nimmer buiten de grenzen van het Rijk gevoerd of gebruikt mogen worden, België in kon zenden. De geheele natie houdt het er voor, dat aan eene hereeniging met België niet meer te denken is, en ziet verhalzend naar eene verklaring uit, welke haar op dit stuk gerust stellen kan.

H A A R L E M den 19 November.

Dit Pruisen wordt gemeld, dat, terwijl de Russische troepen naar de Pruisische grenzen trekken, de Pruisische regementen uit het oostelijk gedeelte des landes naar den Rijn marscheren, en dat eene groote hoeveelheid graan en meel naar Holland wordt gezonden, welke voor de vestingen aan dien vloed bestemd is.

— Het protokol van de gevolmagtigden der Mogendheden, den 5den te Londen geteekend, luidt aldus: „Daar Z. M. de Koning der Nederlanden de hoven Oostenryk, Groot-Brittannië, Pruisen en Rusland, in derzelver betrekking tot de onder tekenen der traktaten van Parijs en van Weenen, welke het Koninkrijk der Nederlanden hebben geverstigd, verzoekt heeft, zich met Z. M. te beraden over de maatregelen, om een einde te maken aan de onlusten, welke in Zijne Majesteit's rijk uitgebroken, en daar deze hoven regde te voren ernstig wenachten, om de wanorde en het bloedvergieten te doen ophouden, hebben zij, door hunne gezanten, de navolgende bepalingen tot stand gebragt.

1°. In gevolge § 4 van het protokol van den 15 Nov. 1818, hebben zij den gezant der Nederlanden uitgenoodigd, om deel te nemen aan hunne beraadslagingen.
2°. Om hun besluit, ten einde het bloedvergieten te doen ophouden, ten uitvoer te brengen, hebben zij gemeend, dat van beide zijden de vijandelijkheden moeten worden opgeschort.

De voorwaarden van dien wapenstilstand, waarbij niets omtrent de vragen zal worden beslist, welke beantwoording de vijf hoven gemakkelijk zullen maken, zouden de volgende moeten wezen:

Van beide zijden nemen de vijandelijkheden een einde.
De troepen keeren over de linie terug, die vóór het traktaat van Mei 1814 het grondgebied van den Souvereinen Vorst der Vereenigde Nederlanden van de provinciën afscheidde, welke bij de traktaten van Parijs en Weenen van het jaar 1815 met zijn gebied vereenigd zijn geworden, om het Koninkrijk der Nederlanden uit te maken.

De troepen zullen de plaatsen en het gebied, welke zij buiten deze linie bezetten, binnen 10 dagen ruimen.

Her voorstel zal aan het gouvernement des Konings der Nederlanden door zijnen gezant worden bekend gemaakt.

Deze wapenstilstand zal in België in naam der vijf Mogendheden worden bekend gemaakt.”

„(get.) Esterhazy. Talleyrand. Aberdeen. Bulow. Matschewitz.”

Het bewind van België heeft daarop geantwoord, onder dagteekening van den 10 November:

De leden van het provisioneel gouvernement van België gelooven gaarne, dat een natuurlijk gevoel van medelijden voor dat oord aanleiding heeft gegeven tot de menschlievende zending, met welke de gevolmagtigden der vijf Mogendheden zijn belast.

In deze hoop dankt het gouvernement, welk de onafhankelijkheid van België met den eerbied voor de regten der menschheid weet overeen te brengen, de hopen voor het voorstel, welk zij gedaan hebben, om door het geheel streken der vijandelijkheden het bloedvergieten te doen ophouden.

Het gouvernement verzoekt zich aldus, om te bevelen:

1°. Dat van de zijde van België alle vijandelijkheden tegen Holland opgehouden.

2°. Dat de Belgische troepen zich terugtrekken over de linie, die voor het traktaat van Parijs van Mei 1814 de provinciën van den Souvereinen Vorst der Vereenigde Nederlanden van die gewesten afscheidde, welke bij de traktaten van Weenen en Parijs in 1815 daarbij zijn gevoegd.”

Bij deze gelegenheid moet het provisioneel gouvernement van België aanmerken, dat het onder deze linie de grenzen verstaat, welke, in gevolge art. 8 der grondwet der Nederlanden, de noordelijke provinciën van de zuidelijke afscheidde, met insluiting, van den geheelen linker oever van de Schelde.

3°. Dat de Belgische troepen de sterkten en het grondgebied, welke zij buiten de hierboven aangewezen linie bezetten, binnen den tijd van 10 dagen ontruimen.

„Dat alles onder voorwaarde, dat van de zijde van Holland, zoo te lande als te water, binnen hetzelfde tijdsverloop, hetzelfde gedaan worde.”

Get. de Potter. F. de Mérode. Rogier. Gendebien. Van der Linden. Coppin.”

Volgens dit antwoord, zouden de Belgen niet alleen op de ontruiming van Maastricht en de citadel van Antwerpen aandringen, maar ook op die van het voormalig Staats-Vlaanderen; het is evenwel nog niet gebleken, dat dergelyk eene schikking ingang heeft gevonden bij het bestuurdes Konings.

R O T T E R D A M den 19 November

Op het eiland Tholen moeten de opstandelingen eene kleine strooppartij onderzomen hebben, doch moedig door de Thoolsche schutterij, waaronder verschillende schippers waren, op de vlugt geslagen zijn. Negenentwintig der oproerigen waren gevangen genomen.

Het fregat de JAVAAN is zondag van Antwerpen onder zeil gegaan en de rivier tot aan Lillo afgezaakt; des avonds is eene stoomboot ter reede van Austreweel aangekomen.

In eene Gentsche courant leest men, dat de bevelhebber der Hollandsche zee-magt op de Schelde aan de plaatselijke besturen heeft doen weten, dat, zoo de Belgische soldaten nog eenmaal de oude Hollandsche grenscheiding overtrokken, zal dadelijk de sluis van den grooten dijk zou doen springen en dus het geheele land tot aan Maldegem, Eccloo, Caprijk, enz. onder water zou zetten. Daarop had de heer Dubosch den 12den naar Brussel vertrokken zijn, ten einde het provisioneel gouvernement te verzoeken van te zorgen, dat de landeigenaars en bouwlieden dier streken tegen die ramp bewaard blijven.

Van den zosten. Aan de Stoomboot-Maatschappij alhier is, van wege ons Gouvernement, aanschrijving gekomen, om 7000 Zwitsers met Stoombooten van Keulen af te halen, en gedeeltelyk naar 's Hertogenbosch over te voeren: deze troepen zijn reeds van Bazel naar Keulen vertrokken.

Onder het afdrucken van dit Blad ontvangen wij, zegt het Avondblad, het bericht, dat het Nationaal Congres in de war is, dat men zich in partijen heeft verdeeld, die met woede tegen elkander overstaan. Ook zoude het volk aan het smitten geslagen zijn, en wel om het antwoord van het Congres aan de Mogendheden, op hun voorstel van wapenstilstand en het terugtrekken der wederzijdsche troepen. Men meent, dat de Staatsart ook reeds Brussel verlaten heeft en er zich eene partij voor den Hertog van Aremberg heeft opgedaan, die magtiger dan al de anderen is.

G O R I N C H E M den 20 November.

Van den verderen togt des legerkorps, onder bevel van den generaal-majoor, den Hertog van Saksen-Weimar, naar den kant van Limburg, heeft men nog geen officieel bericht ontvangen, doch partikuliere berichten hebben de tijding verspreid, dat hetzelfde naar Maastricht is gerukt en dat de bezetting van die plaats eenen uitval zou hebben gedaan en Venlo door deze troepen hernomen was; de zaak vereischt echter nadere bevestiging.

N I J M E G E N den 19 November.

Gisteren namiddag kwam alhier (dien dag) van Doesburg aan het bataljon Groningsche schutterij, sterk 20 officieren en ongeveer 600 onderofficieren en manschappen. Onder vrolijk krijgsgesang trok hetzelfde statig onze vesting binnen, terwijl ook dit bataljon een waarlijk schoon aanzien had.

— Aangaande de inneming van de stad Venlo is ons nog het volgende berig geworden:

V E N L O den 11 November 1830.

Heden morgen, ongeveer te 11 uren, trokken de Belgiërs onze stad binnen. Het garnizoen bestond uit ongeveer 300 man, waaronder slechts 12 kanonniërs en 3 dragonders. Gisteren namiddag kwamen de Belgiërs van Roermond voor onze stad. De kommandant zond hen vijf kanonkogels te gemoet, waarop dadelijk, even vóór het sluiten der poorten, een dronken Belgische ruiter, met het pistool in de hand, de poort binnen rende, die echter door de Hollanders, door eenen sabelhouw, aan het hoofd zwaar werd gekwetst. De bekomen 5 kanon-schoten werden des avonds door eenige bommen en houwtierkogels beantwoord, welke verscheidene huizen beschadigden. Sedert den 7 Mei 1814, toen de Franschen onze stad verlieten en de Hollanders binnentrokken, hebben wij geenen zoo onrustigen en slapeloozen nacht gehad. Heden morgen vroeg begon de kommandant de stukken te laten spelen, hetwelk door de Belgiërs niet onbeantwoord bleef. — De Belgische generaal eischte, dat de kommandant zich op discretie zoude overgeven en bedreigde de stad, bij weigering, te zullen bombarderen of te bestormen. Toen stonden onze burgers op, wapenden zich en schoten op het garnizoen, hetwelk terug vuurde. Het gelukte echter den burgeren de poortwachten te ontwapenen en zich van de kanonnen meester te maken. Daarna openden zij de poorten met geweld en de Belgiërs trokken met vreugde-gezang binnen. Te 11 uren waalde de driekleurige Brabandsche vlag van den toren der groote kerk, en elk vertoonde zich met dergelykleurige kokarden.

De kommandant der vesting, benevens alle officieren en soldaten zijn door de burgers gevangen genomen, en werden, zoo men zegt, door de Belgiërs naar Brussel vervoerd. Bij dit alles zijn slechts een Hollandsch onder-officier gedood en twee burgers gekwetst. Het materieel der vesting zoude eene waarde van een millioen gehad hebben. Ongeveer 80,000 ponden kruid waren ingescheept, en zijn met een ander schip, met tarwe beladen, even beneden de stad door de Belgiërs genomen.

— Onze Koning heeft wederom een treffend bewijs van zijne belangelooze vaderlijke liefde voor het Nederlandsche volk gegeven, daar Z. M. een belangrijk gedeelte zijner bijzondere bezittingen in gouden staven uit Engeland heeft doen komen, en waarvan nu reeds Tienguldenstukken gemunt worden, ten einde in den algemeenen nood des Vaderlands te voorzien.

G R O N I N G E N den 22 November.

Laastl. vrijdag is alhier, uit het geformeerde drietal van Predikanten, tot leeraar bij de Hervormde gemeente dezer stad beroepen: de wel eerw. zeer gel. heer H. C. van Herwerden, C. H. zoon, Th. Dr. en Pred. te Deventer.

— Onder de dienstheden is hier tot en met heden voor de achtergeblevene betrekkingen der uitgetrokken Schutters ingeteekend en verzameld f 151 — 00.

— Onder de menigvuldige bijdragen en aanbiedingen, ten behoeve van het Vaderland en de algemeene wapening gedaan, worde ook door de Staats-Courant eervolle melding gemaakt van de volgende giften, bij onderscheidene ministeriën uit deze Provincie ingezonden:

Door den hoogleeraar aan de hoogeschool te Groningen, den heer Brouwer, een half jaar van deszelfs traktement in voorzeide kwaliteit.

Van een' rijks ambtenaar te Groningen, de som van 166 gulden, om te strekken tot het uitrusten van twee infanteristen.

Van den heer G. H. van Soden, predikant te Middelbert, van het montant der kindergelden, waarop hij over 1830 aanspraak heeft, ter somma van 114 gulden.

Van den gepensioneerden kapitein J. H. Wits, tot zoo lang de onlusten zullen zijn gedempt, alle half jaren 100 gulden van deszelfs pensioen.

Van den heer B. H. Lulofs, hoogleeraar in de wijsbegeerte en letteren aan de hoogeschool te Groningen, zijn rijpaard.

Van den heer W. Alberda, V. E., vrede-regter van het kanton Loppersum, provincie Groningen, afstand van deszelfs traktement, zoolang de beroeringen in het Vaderland zullen duren.

Door de weduwe en erven B. Halstema, te Winschoten, 1000 gulden.

Door den heer A. Tonkens, predikant der Hervormde gemeente te Oostwold, 50 gulden.

Van een post-ambtenaar, in de provincie Groningen, 100 gulden van deszelfs traktement.

Van den heer mr. H. de Ranitz, procureur te Groningen, 500 gulden.

Van een' hoogleeraar bij de hoogeschool te Groningen, de som van 415 gulden en 5 cents, tot uitrusten van vijf manschappen bij de armee.

Van de heerin officieren bij het depot der 8ste afdeling Infanterie, te Groningen, maandelijks een dag traktement, zoo lang de onlusten zullen voortduren, aanvang genomen hebbende met den 1 dezer.

Van den griffier bij het vrede-regt van het kanton Hoogerzand, den heer J. Veenhoven, deszelfs traktement en toelagen van den 1 October 1830 en vervolgens, tot dat de onlusten hebben opgehouden.

Nut der lieven Heers bestjes of lievenheers haantjes. — Een onlangs uitgekomen Engelsch werk bevat de opmerking, welke reeds vroeger gedaan was, maar welker herinnering voor onze landlieden en hoveniers misschien nuttig kan zijn, dat namelijk de voor ons vaak zoo schadelijke bladluizen geene ergere vijanden hebben, dan de bij onze kinderen zoo liefheersende lieven Heers bestjes, welke in hunnen eersten staat, als wormpjes of maskers, duizenden van bladluizen vernietigen. Om deze reden worden in Engeland in de hoplanden, waar, zoo als men weet, de luis dikwijls de grootste schade aanrigt, de lieven Heers bestjes niet alleen gespaard, maar zelfs jongens afgehuurd, om de vogelen van het verdelgen dezer voor den landman zoo nuttige torrenjes af te houden.

Aankomst en Vertrek van Schepen.

Den 4 November lag te Kroonstad zeilklaar kapitein Gerrit A. Jonkhoff, gedetineerd naar Amsterdam. Den 11den is van Pillar te Elseneur gearriveerd kapitein Derk Boerma. Den 12den lag nog te Cardiff op vertrek kapitein Goert A. Jonkhoff, benevens eene vloot van pl. 20 Schepen, opgehouden door tegenwinden.

G E B O O R T E - , H U W E L I J K S - a n d S T E R F B E R I G T E N .

* Gisteren avond beviel zeer voorspoedig van eenen welgeschapenen ZOON MARGARETHA OFFERHAUS, geliefde Echtgenoot van C. U. J. F. R. E. R.

Groningen den 19 November 1830.

Strekende deze zoowel tot bijzondere als algemeene kennisgeving.

* Heden verloor van een' welgeschapenen ZOON JOHANNA TER BORCH, geliefde Echtgenoot van J. H. O. M. M. E. S.

Groningen den 21 November 1830.

* Getrouwd:

J. H. S. J. T. S. M. A., van Hoogkerk, en L. K. D. E. W. A. A. R. D., van Grifpskerk.

Grijpskerk den 20 November 1830.

* Het heeft den alwijzen Bestuurder onzer lorgevallen behaagd mijnen teeder-geliefden oudsten Zoon, ABRAHAM RUDOLF DE REHDEN VAN SWINDEREN, Candidaat in de Regtsgeleerdheid aan de Hoogeschool dezer Stad, heden nacht, in den onderdom van 21 jaren, uit dit leven op te roepen.

Het is alleen de gegroede hoop, dat hij dit leven met eene zalige onsterfelijkheid verwisseld heeft, die mij en zijnen eenig overgeblevenen Broeder opbeurt onder dit smartelijk verlies, hetwelk mij van den besten Zoon berooft.

Groningen O. D. E. R. E. H. D. E. N. V. A. N. S. W. I. N. D. E. R. E. N.

den 13 November 1830.

* Het heeft den Almagtigen God behaagd, na eene ongesteldheid van 4 weken, heden nacht omstreeks 12 uren, het tijdelijke met het eeuwige te doen verwisselen mijnen dierbaren Echtgenoot, den Wel Eerwaarden Heer E. F. R. O. S. T., Predikant der Hervormde Gemeente van Oostwolda cum annos, in den onderdom van 55 jaren en na eene genoegelijke echtvereeniging van 31 jaren. Treurende met mijne 6 Kinderen en een behuwd Kind, geef ik lange dezen weg kennis aan Familie, Vrienden en Bekenden.

Oostwolda A. R. R. O. S. T., Geb. S. T. A. R. K. E.

den 17 November 1830.

* Mijn geliefde Man JAN DOMMERING is niet meer! In de kracht zijnes levens, werd hij heden door den dood van mijne zijde weggenomen.

UITSEMA, in de Oude Boteringe-straat. (Met autorisatie)